

zilele mele sunt gemene

Paparuz

dar cât de mare să fi fost
uterul domnului să îmi nască mie
atâtea gemene?

mintea e un balaur
m-a încuiat în rutina nimicului
îmi aruncă gânduri ciosvârte
să mă îngraș pentru tăiere

postesc
mi-e dor de mine

aștept ora trezirii
aștept
nu am nevoie de timp
să știu când a sosit vremea
nici de clepsidre

fac paturile conștiincios
sunt angajatul paturilor singuratice
mișcări simple
stupide
adună pătura
împătorește cearceaful
așează perna

sub patul copilului meu
au crescut fluturi
îi adun cu migală
printre gratiile balaurului
le dăruiesc primul zbor
la noapte vor crește alții

când eu încă zbor în alfa
cu îngerii de serviciu
peste piscuri de univers
andrei își încălță realitatea

nu e corect
mă tachinează obosit
de învățături inutile

tu dormi
mai mult decât mine

nu contează cât dormi
copile
ci cât visăm

râde
știe că nu mă poate întrece nimeni
la împletit vise

visuri

deschid jaluzelele
cu ochii spre cerul interior

când inima se umflă balon
te urci în nacelă
sau îi pui încă un sac cu balast?

aprind prima țigară
să uit cine doarme încă în mine

de ce mi-e frică
singurătatea e un har ?

frica e un început de moarte
unde găsesc un device
să măsoare moartea din mine?

peretele virtual mă așteaptă
gol
e atât de ușor de zugrăvit
orice culoare a minții e bună

eu am multe culori

aş scrie şi pe peretele sufletului
cuvinte din inimă
şi aş păstra un graffiti
până când proprietara
va deschide măcar un ochi
şi va înţelege

azi tu ce mască ți-ai pus?

fericirea mea e atât de simplă

lasă-mă să visez

de câte ori adorm
eşti lângă mine
în mine
cu mine
peste tot

dacă vreodată
n-am să mai pot dormi
şi n-am să te mai găsesc
sinucide-mă
iubito
în numele tău!